

De lå skiftevis oven på hinanden, og samme leg gentog sig i pigens hjem nogen tid efter, men her greb forældrene ind. Reaktionen undskyldte de over for hans forældre. De sagde ærligt, at de syntes, at det efter deres mening var rigtigt at lade børnene lege far og mor, men deres egne fordomme stod dem i vejen. Efter denne episode prøvede de, når drengen var på besøg, at gribe sig i at skille dem ad, for de indså, at det i virkeligheden var harmløst.

Børnehvealderen fra 3-6 år giver igen problemer, idet mange af institutionspersonalet hindrer børn i seksuelle lege eller undersøgelser eller i udtale af ord som tisse, lort, tissemand, kusse etc. Det er efter vor mening forkasteligt at forbyde børn i børnehaven at trække bukserne ned på hinanden for at lugte, hvordan en numse lugter. Ingen vil synes, det er mærkeligt, at de snuser hinanden på ryggen. Når børnene nu synes, det er morsomt, hvad skal der så kunne ske ved det? Her er det den voksne, der ubevidst identificerer sig med barnet, altså noget den voksne, på grund af forbud i sin barndom, har fået indpodet som noget ulækkert. Ligemeget hvilke forhold der gælder i opdragelsen, skal man være vagtsom over for, hvilke forbud man giver, og hvorfor man giver dem. For børnene er der ikke noget ulækkert i det, de foretager sig, for de holder sig naturligt fra det, de ikke kan lide, men de lærer af de voksne at synes, at visse dele af kroppen er puh-ha.

En dreng leger jetpilot med en sæbekasseflyver, og hans lille veninde kommer forbi og spørger, om hun må få en tur i flyveren. Drengen tager hende med, men midt under turen beder den lille pige om at blive sat af, fordi hun skal tisse. Flyet bliver stoppet, og pigen siger: „Du må godt prøve at røre ved den,“ hvilket han prøver med en finger, men da hun til sidst tilbyder drengen at snuse, skynder han sig at sige: „Ja, men jeg er ikke en